

[From.]

ved at blive etableret, må jeg vurdere det hele som en meget værdifuld hjælp, men det er bare ingen løsning, og det er nu engang en løsning, vi må have gennemført. Det kan være uoverskueligt nok, og vi har sådan set ingen konkrete tal at holde os til, men jeg mener, vi må gøre os helt klart, at vi har et ansvar overfor fremtidens trafikbehov, som vi må leve op til. Vi må gøre det dristigt og forsøge på at opnå klarsyn overfor den kommende udvikling.

I denne forbindelse må jeg igen spørge: Hvor bliver vejplanerne af? Man opstiller prognoser over overfarten over Store-Bælt, og man kommer til det resultat, at i 1980 bliver der tale om en overførsel på 2 millioner biler. Skal de over Store-Bælt, skal de også have veje at køre på, og jeg vil derfor gerne sige til den ansvarlige minister: lad os se på det, man har tænkt sig. Jeg tror, det haster. Lad os høre lidt om prioriteten med hensyn til gennemførelsen af de forskellige projekter. Hvor haster det mest, og hvor haster det mindst? Jeg vil håbe, at vi i sommerens løb vil nå frem til et resultat, som både offentligheden og det høje ting kan være tjent med.

Noget af det, der har glædet mig mest, er det private initiativ, som er udvist i arbejdet med Store-Bæltsoverfarten, og jeg tror, at en privat færgedrift kan få en meget heldig indflydelse ikke mindst på taksterne, ikke lige netop til fordel for DSB måske, men i hvert fald for de motorkørende. Jeg har nemlig en begrundet formodning om, at disse takster ligger på et urimeligt højt niveau, og selvom alle kan være enige med DSB i, at der bør tilstræbes et forretningsmæssigt grundlag for driften, kan det nu aldrig blive retfærdigt at lade de motorkørende betale mere end en anpart; motorbeskatningen her til lands er såmænd stor nok endda, og jeg håber, at den private færgefart kan gøre sit til, at vi når frem til ansættelsen af de rigtige takster. Dette har jeg ikke sagt for at deltage i den almindelige hetz mod DSB;

den tåler etaten iøvrigt såmænd nok, den har jo været Prügelknabe, i hvert fald så længe jeg kan huske.

Der er dog visse områder, hvor man ikke kan anlægge forretningsmæssige synspunkter; lad mig bare nævne to. Vi forlanger af DSB sikkerhed med hensyn til både sejl-ruter og toggang, og jeg er helt klar over, at sikkerhed koster dyrt. Vi forlanger en lige så god betjening i alle de tyndtbefolkede egne som i de mere tætbefolkede, og jeg er fuldstændig klar over, at også det skal blive dyrt. Begge dele er foranstaltninger, vi forlanger af DSB, fordi vi ikke kan undvære dem, og lad da denne lille bemærkning være en beskeden blomst til etaten; det er så sjældent, de får en.

Med hensyn til linieføringen af de påtænkte vejanlæg på begge sider af bæltet er jeg tilfreds med ministerens tilsagn om, at herom vil der blive truffet afgørelse efter forhandling med de respektive by- og amtsråd.

Jeg skal anbefale, at man nu gennemfører lovforslaget; jeg tror det haster.

Jørgen Jørgensen (Ullerup): Jeg skal på det konservative partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse med den foreslåede ændring. Det er naturligvis mange penge, det drejer sig om, i betragtning af at dette er en løsning, vi håber ikke skal blive den endelige, men det kan jo ikke længere gå som det går. Den nuværende rute kan efter de oplysninger, vi har fået af de ansvarlige myndigheder, ikke bære mere, end den gør nu, i hvert fald ikke noget af betydning. Der vil gå en rum tid, inden brospørgsmålet kan finde sin afgørelse, og det er jo et problem af en ganske anden finansiel størrelsesorden, end vi her behandler. Derfor er vi kommet i den situation, som også det private erhvervsliv engang imellem kan komme i, at vi bliver nødt til af ofre penge på noget, som vi i og for sig helst ville være foruden, men som vi alligevel ikke tør lade være med at sætte i gang. Derfor er jeg også glad for, at vi med så stort et flertal, som jeg skønner